

ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΤΟΥ ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ

ΑΝΑΤΕΛΛΟΥΝ ΟΙ ΑΣΧΗΜΟΙ "ΑΣΤΕΡΕΣ",...

("Άρθρο του Άγγλου δημοσιογράφου Σαουσον για τη θειότητα των άσχημων «άστέρων» της εθνικής)

Αυτά τα επίπολα λόγια του κριτικού, λοιπόν, άναψαν τη φωτιά της επανάστασης, που έξασπε σήμερα στους καλλιτεχνικούς κύκλους του κινηματογράφου.

Δέν είνε ωμορφή, λέει, η Μπέρκνερ. Καί ποιος πρόσεξε ότι δέν είνε ωμορφή; Κι' έπειτα δέν έφτανε τό ύπτερο φως τών ματιών της;

"Ετσι λοιπόν η Μπέρκνερ, μέ τό αξιοθαύμαστο φίλμ της, έθεσε ένα από τά πιο επικίνδυνα και τά πιο σοβαρά καλλιτεχνικά ζητήματα. Την άναθεώρησε της άξίας τών «άστέρων» του κινηματογράφου. Μ' άλλα λόγια, η ουσία αυτού του ζητήματος είνε η έξής: Είνε απαραίτητη η ωμορφιά στον κινηματογράφο; Η απάντησ' σ' ένα τόσο σπουδαίο ζήτημα είνε υπερβολικά εύκολη. Κι' όλοι οι Εύρωπαίοι κριτικοί συμφώνησαν κι' έδωσαν μία κατηγορηματική απάντησι: — Όχι! Η ωμορφιά δέν είνε απαραίτητη στον κινηματογράφο! Τό μεγαλύτερο προσόν πού πρέπει ν'άχη ένας «άστέρας» είνε τό θείο δώρο της τέχνης, τό ταλέντο. Καί τό ταλέντο είνε έμφοτο. Μιά δακτυλογράφος, ένα μανεκέν, μία χορεύτρια, δέν θα μπορέση ποτέ νά μάς συγκινήσ'η μόνο μέ τά μαριετα θέλγητρά της. Πρέπει νά είνε πρό πάντων ήθοποιός.

Πάνε δηλαδή πειά ή πόζες, ή σαγηνευτικές ματιές, ή κινήσεις πού κανονίζονται μέ την παραμικρότερη άκρίβεια από τον σκηνοθέτη. Ό «άστέρας» σ' ένα φίλμ τέχνης, πρέπει νά μιλήσ', νά παίζη σάν ήθοποιός. Κι' άν δέν έχει έμφοτο ταλέντο, δέν θα συγκινήσ'η τους θεατάς. Για μία έποχή μπορούσαν νά βασιστούν ή εκκεντρικότητες στον κινηματογράφο. Μιά άργόσχολη νέα, παραδείγματος χάριν, σάν την Τζίν Χάρλου, μπορούσε νά δώσ'η μ' ένα παράξενο χρώμα τά μαλλιά της και νά λανσαρισθ'η μέ μία τρομακτική ρεκλάμα από τους Άμερικανούς ως μεγάλος «άστέρας! Μά ποιο φίλμ της Τζίν Χάρλου μόδερε νά συγκινήσ'η τόσο, όσο ένα οποιοδήποτε φίλμ της "Ελεν Χεύς, της μεγάλης ήθοποιού του θεάτρου, πού παίζε και στον κινηματογράφο; Καί για νά φέρουμε ένα παράδειγμα, ποιο φίλμ της Τζίν Χάρλου έχει την συγκίνησι και την τέχνη της "Λευκής Άδελφής" της "Ελεν Χεύς; Κι' όμως η δεύτερη δέν συγκρίνεται στην ωμορφιά μέ την Τζίν Χάρλου. Είνε κι' αυτή άσχημη σάν την Μπέρκνερ και σάν την Φλόρα Ράμπκον, την σύντροφο της στην "Μεγάλη Αϊκατερίνη".

Αυτό τό κατάλαβαν τώρα καλά στο Χόλλυγουντ οι σκηνοθέτες, μά έπρεπε νά τους τό δείξη ένας Εύρωπαίος, ό "Άλέξανδρος Κόρντα, ό σκηνοθέτης του «Σημείου του Σταυρού», της "Μεγάλης Αϊκατερίνης» και του περιφήμου «Ερρίκου VIII».

Σ' αυτό τό τελευταίο φίλμ άδικα θα ψάξη κανείς για νά βρ'η μία ωμορφή γυναίκα. Κι' όμως όλες εκεί πέρα παίζουν τον ρόλο γόνησας και βασιλίσσας. Στο Χόλλυγουντ, λοιπόν, κατάλαβαν ότι πρέπει πειά νά πάθουν νά λανσάρουν μικρές Άφροδίτες ή «ωαίες» τών μεγάλων «αστέ-

ρων». Έδώ και δυό χρόνια, αυτή η μόδα θριασκόταν στις δόξες της. Μιά μέρα λανσαρίσθηκαν στην πόλι πού κινηματογράφου δυό «ωαίες» της Γκρέτας Γκάρμπο: η Κάθριν Χέρμπορν κι' η Ταλλούλα Μπάρκνιντ. Κι' η δυό αυτές νέες έμοιαζαν σ' άλλη της της Γκρέτας Γκάρμπο. Μά έφτασε μονάχα αυτό, για νά συγκριθούν και ν' αντικαταστήσουν τον «άστέρα των άστέρων». Ί Είχαν βέβαια κάτι από τά χαρακτηριστικά της μά δέν είχαν τίποτα από την τέχνη της. Τό αποτέλεσμα τώρα είνε γνωστό. Ούτε η Κάθριν Χέρμπορν, ούτε η Ταλλούλα Μπάρκνιντ μόδεραν νά σημειώσουν μεγάλη έπιτυχία στην όθων. Κι' έτσι, ύστερα από τώσες ρεκλάμες και τόσο θόρυβο, άναγκάσθηκαν νά εξαλειφούν στο μισθικ-γώλ...

Εκτός όμως από τούς «ωαίες» ύπηγχαν κι' οι άσχημοι «άστέρες», πού περιοριζόντουσαν απ' όλους τούς Άμερικανούς σκηνοθέτες, γιατί δέν είναν τό «σέξ-άππλ» της Κλάρας Μπόου, τά φιλήδονα χείλη της Τζόαν Κράουφορντ, την γλυκύτητα της Μπίλλυ Ντόβ. Μιά μέρα ωστόσο είδαν ότι η "Ελεν Χεύς μπορούσε νά κάνει θαύματα και νά συναρπάσ'η τό κοινό μέ την τέχνη της κι' όχι μέ την ωμορφιά κι' ότι η "Εθελ Μπάρρμυορ, η αδελφή του Τζόαν και του Λίονελ, η μεγάλη ήθοποιός του Άμερικανικού θεάτρου, μπορούσε νά παίζη θαύματα τό ρόλο της τσαρίνας στον "Ρασομπίν".

Τό ίδιο συνέβη και μέ την Κλωντέ Κολμπέρ πού δέν εύρισκε σέ καμιά εταιρεία ένα καλό σκηνοθέτη. "Επρεπε νά την ανακαλώη κι' αυτήν ό σκηνοθέτης Κόοντα. Της έδωσε τό ρόλο της Ποππαίας στο «Σημείο του Σταυρού» και την άσχημη αυτή καλλιτέχνητα την παρουσίασε ως μία έξαιρετική γυναίκα, σ' αυτή την τόσο αξιοθαύμαστη παραγωγή του. Η Κλωντέ Κολμπέρ, μέ την τέχνη της και μέ τά έκφραστικά μάτια της, όχι μόνο άρεσε, αλλά απέκτησε κι' αναριθμήτους θαυμαστάς της άνυπόκριτου ωμορφιάς της!

Μιά άλλη ήθοποιός της όθωνς, η Ρωσίδα "Αννα Στέρν, δέν είχε τίποτα από την περίημη εκείνη γοητεία της Σλαυικής ωμορφιάς. Ήταν άσχημη, μά είχε μεγάλο ταλέντο. Κι' όταν της έδωσαν νά παίζη τον ρόλο της Νανάς στο όμώνυμο φίλμ, ένα ρόλο δηλαδή πού θέλει μία έξαιρετική καλλιούη, μία Φρόνη, η "Αννα Στέρν παρουσιάστηκε ως πενταύροφη χάρις σ'η μαγεαία της μεγάλης τέχνης της! Τό ταλέντο δηλαδή μεταμορφώνει σέ

καλλιούη μία άσχημη ήθοποιό, μά η ωμορφιά δέν μπορεί νά κάνει τό αντίθετο, νά μεταμορφώσ'η μία γυναίκα σέ καλλιτέχνητα.

Μήπως είνε ωμορφή η Γκρέτα Γκάρμπο, η Μάρλεν Ντήτριχ, η "Ελισάβετ Μπέρκνερ; Ύπάργουν ωστόσο σήμερα μεγαλύτεροι «άστέρες» απ' αυτούς τούς τρεις;

"Ας φέρουμε άκόμη ένα παράδειγμα. Ξέρετε ποιά είνε η πιο έξυπνη, η πιο πορφυμένη, η πιο σοβαρή απ' αυτούς τούς «άστέρες» του Χόλλυγουντ; Είνε η Ρουθ Τσάττερτον. "Ολοι οι Εύρωπαίοι «άστέρες» πού έπεσκέφθηκαν τό Χόλλυγουντ, από τον Σάολ Μπουανιέ ως τον Άνρ'ο Γκαρά, παραδέχονται γενναία θαυμασμό, ότι η Ρουθ Τσάττερτον είνε ό πιο ύπτεροχος τύπος της συγκρόνου "Αμερικανίδος καλλιτέχνητος. Ό Σάολ Μπουανιέ μόλις, ό περίφημος Γάλλος γόης πού ξετρελαίνει τίς γυναίκες στην Εύρώπη, όπως ό Γίκάρυ Κούπερ στην "Αμερική, την έρωτεύτηκε παράφορα και λίγο έλειψε νά την παντρευθ'η...

Κι' όμως, η έξαιρετική αυτή καλλιτέχνη, δέν έχει διόλου «σέξ-άππλ». Μά και τό «σέξ-άππλ» δέν είνε απαραίτητο. Η Ρουθ Τσάττερτον έχει ταλέντο, και τό ταλέντο περιέχει κι' ωμορφιά και «σέξ-άππλ». Ζήτω η άσχημα λοιπόν!

"Η "Ελισάβετ Μπέρκνερ